

FICAC

Festival Itinerant
de Cinemes Africans
de Catalunya

Àfrica a la pantalla

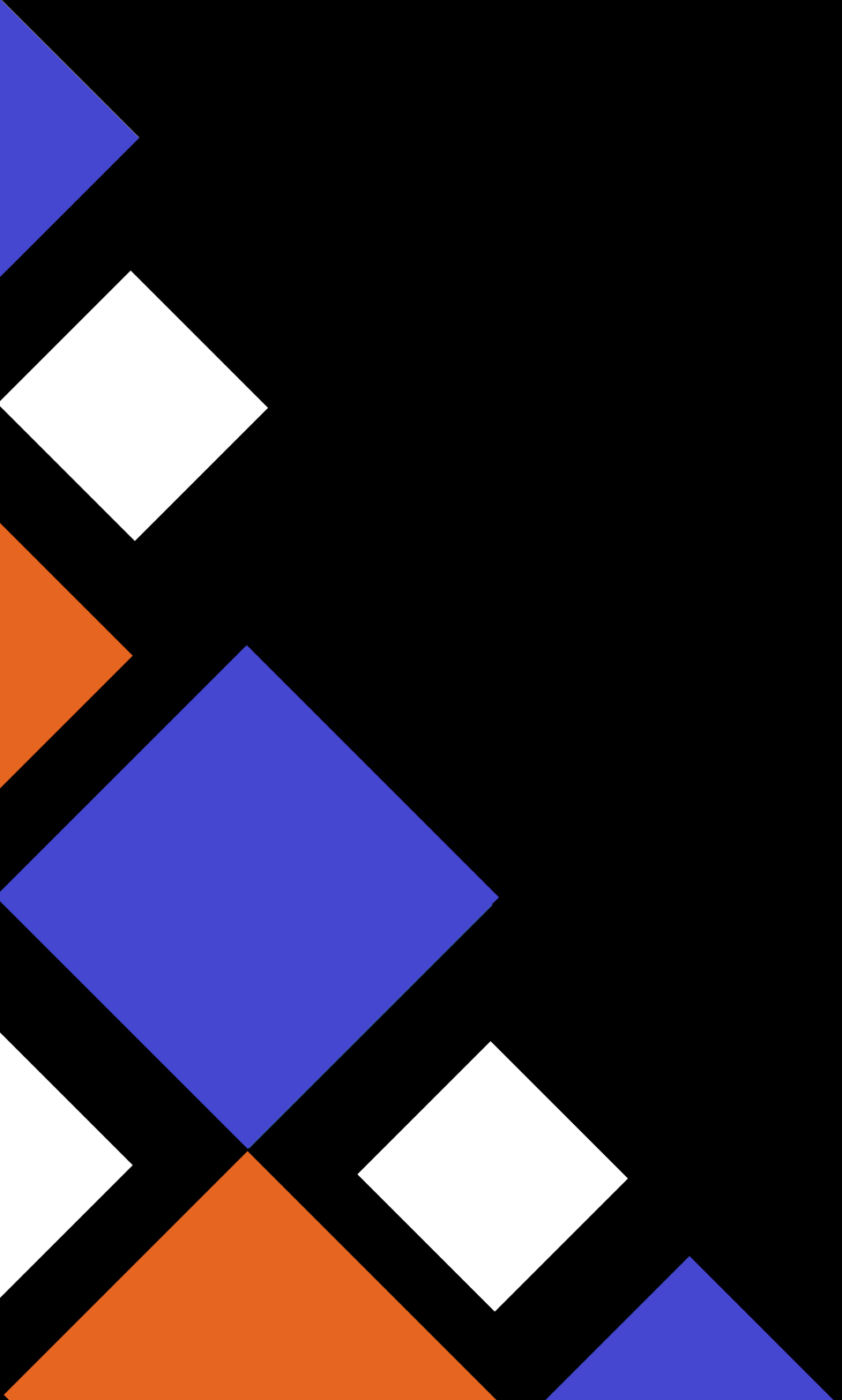
Organitza:

FONS CATALÀ
DE COOPERACIÓ
AL DESENVOLUPAMENT

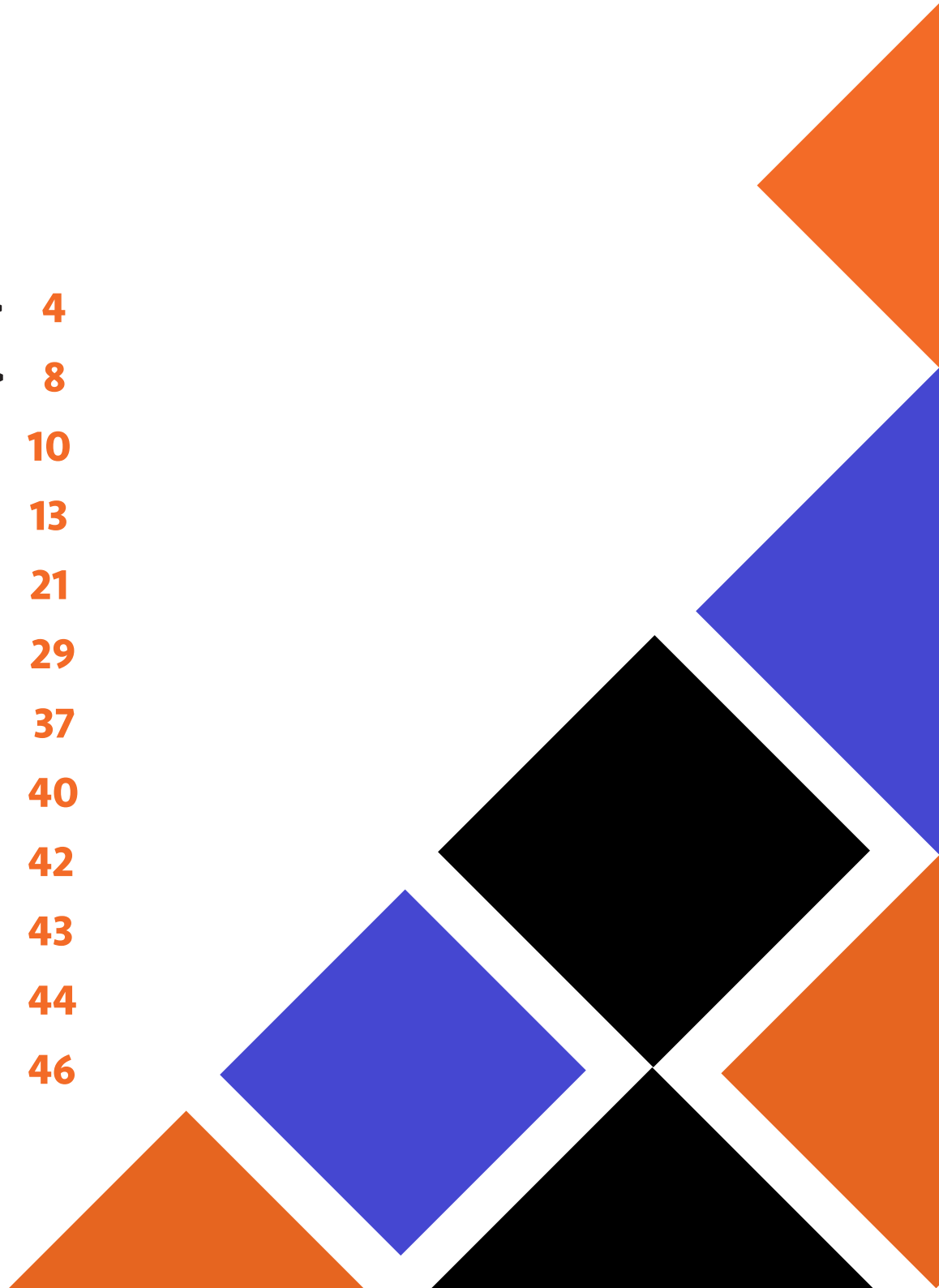
CinemAfriques

www.ficac.cat

ÍNDEX

1. ORÍGENS, TRAJECTÒRIA I OBJECTIUS	> 4
2. EIXOS TEMÀTICS	> 8
3. CATÀLEG FICAC 2023:	> 10
EIX MIGRACIONS	> 13
EIX COLONIALISMES	> 21
EIX FEMINISMES	> 29
EIX EMERGÈNCIA AMBIENTAL	> 37
4. ACTIVITATS PARAL·LELES	> 40
5. COM PARTICIPAR?	> 42
6. QUOTES FICAC 2023	> 43
7. PREGUNTES FREQUENTS (FAQS)	> 44
8. CONTACTE	> 46

1. ORÍGENS, TRAJEKTÒRIA I OBJECTIUS

El FICAC, un projecte pioner al nostre país, té els seus orígens en el FICAB, el Festival Internacional de Cinemes Africans de Barcelona. El FICAB va començar a forjar-se l'any 2017 amb persones de Wiriko, Africaye, Cehda i el Centre d'Estudis Africans i Interculturals de Barcelona i durant les diverses edicions que es van celebrar, més de 10.000 persones van gaudir de les projeccions i les activitats organitzades. Després de la pandèmia va venir la redefinició.

Amb vocació descentralitzadora i atenent a la capil·laritat territorial de les diàspores africanes a tot el territori català, l'associació **CinemÀfriques** i el **Fons Català** van decidir, l'any 2022, ampliar aquesta oferta cultural a tots els municipis catalans. Amb la idea d'utilitzar el cinema com una eina de cohesió i transformació social, es va crear el **Festival Itinerant de Cinemes Africans de Catalunya (FICAC)**, que en la seva **primera edició** va comptar amb la participació de **12 municipis de les demarcacions de Tarragona, Barcelona i Girona**.

El FICAC pretén convertir-se en un espai d'entreteniment i divulgació que, a través del cinema, revifi la vella màxima que subratlla que la cultura serveix per modelar les consciències. Per fer-ho, el FICAC, més enllà de projectar la cinematografia seleccionada, vol connectar-se i articular-se tant amb el teixit cultural, educatiu i social, com amb la diàspora africana resident a Catalunya.

El FICAC no busca només sensibilitzar a través de la transmissió de filmografia africana. El FICAC vol apropar la realitat del continent a la ciutadania per vèncer els relats d'una Àfrica desolada. Per fer-ho, proposa una programació que aboca una gamma cromàtica en positiu del continent veí. **És hora que els cinemes africans revelin tota la seva esplendor.**

QUÈ ENS MOU?

CAPGIRAR LES MIRADES

Contribuir a la construcció d'una societat catalana antiracista, intercultural i cohesionada utilitzant el cinema i la cultura com una eina de transformació social i apropant a l'audiència les cinematografies africanes per trencar prejudicis.

QUALITAT ARTÍSTICA

Reivindicar la qualitat dels cinemes africans com un reflex de noves mirades i narratives més contemporànies programant una selecció del millor cinema realitzat a l'Àfrica i per la seva diàspora.

REFLEXIÓ

Contribuir a superar l'imaginar social basat en l'exotització i la deshumanització de la població africana i afrodescendent organitzant diverses activitats de reflexió crítica al voltant de les pel·lícules projectades.

FICAC

Festival Itinerant
de Cinemes Africans
de Catalunya

2. EIXOS TEMÀTICS

MIGRACIONS

El repte de la representació positiva de la migració

El cinema pot oferir finestres amb les què mirar el món amb uns altres ulls. Però, per què específicament un festival de cinemes africans? Justament perquè en un món que es tanca sobre sí mateix i una Europa fortalesa que reforça les seves fronteres, especialment amb el continent africà, les expressions culturals obren escletxes on entreveure una humanitat unida en la seva diversitat.

COLONIALISMES

Revisitar el passat per habitar el present

Una de les possibilitats per revisar el passat colonial de l'Estat espanyol de forma crítica és fer-ho a través del cinema. Aquesta és una assignatura pendent però obligada que ha de permetre construir un futur on l'honestedat, la solidaritat i la rebel·lió democràtica siguin protagonistes.

FEMINISMES

Feminismes negres i de la diàspora

En aquest eix, les metàfores deixen espai a històries de nenes, noies i dones que reflexionen sobre les injustícies que les travessen. Amb els ulls giravoltant frenèticament en tots els sentits, el viatge cinematogràfic que es proposa permetrà gaudir i reflexionar a parts iguals.

EMERGÈNCIA AMBIENTAL

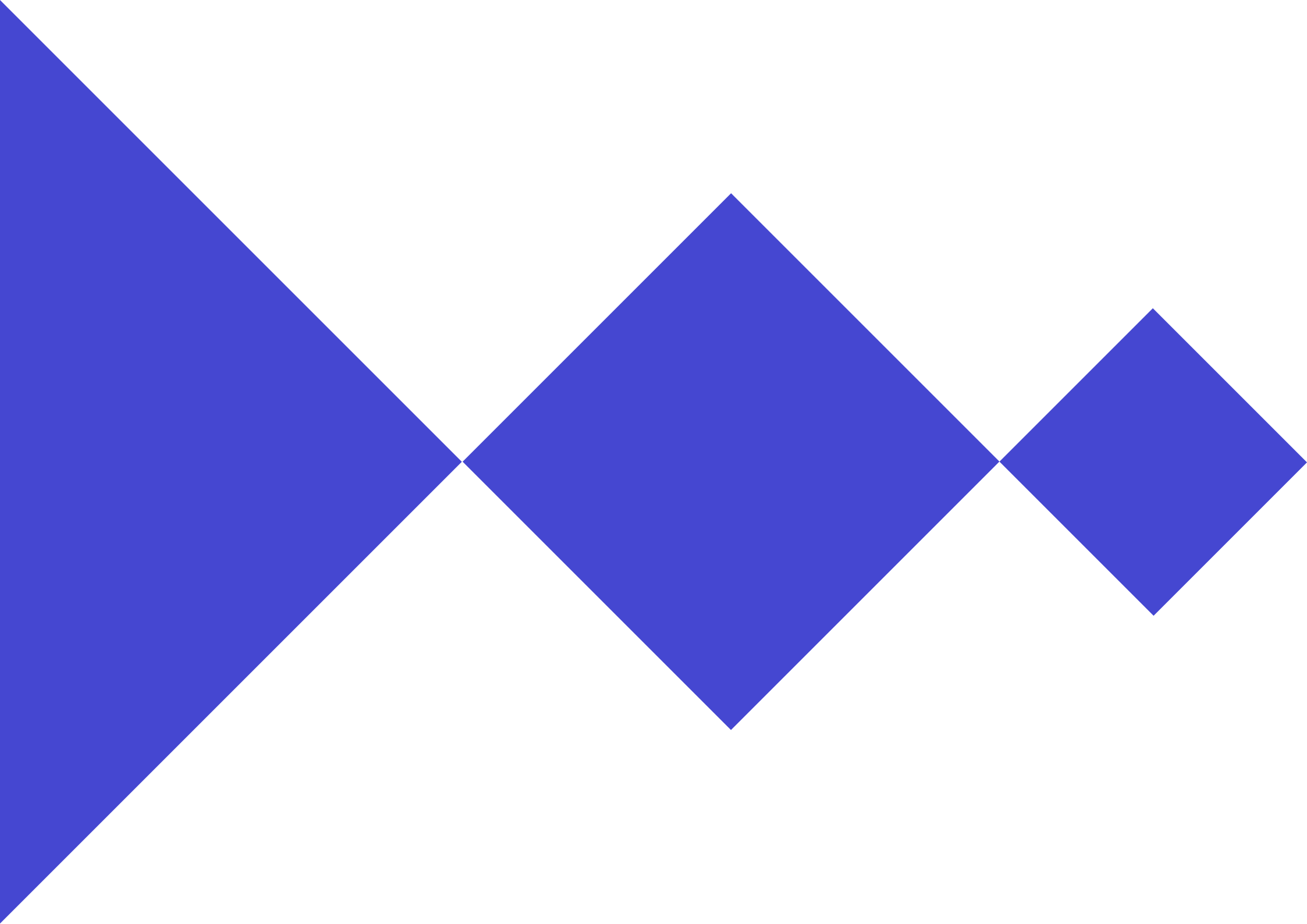
Cap a un altre model de consum

Parlar i reflexionar ja no és suficient. Cal actuar i forçar un canvi que ja és imprescindible per tal de pal·liar els efectes del canvi climàtic i l'emergència ambiental que se'n deriva. En aquest eix, l'animació, el stopmotion i la ciència ficció ens donaran claus i eines per aquesta transformació des del cinema.

3. CATÀLEG FICAC 2023

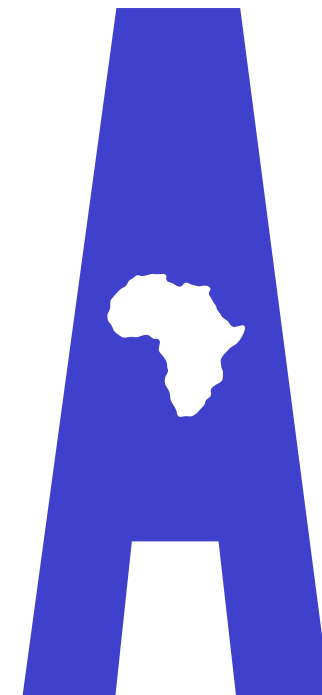

EIX 1

MIGRACIONS:

El repte de la representació positiva de la migració

Abans de cada sessió, es passarà una breu contextualització en forma de vídeos de presentació de cada eix realitzat per actors, actrius i activistes afrodescendents. A més, en algunes de les sessions serà possible comptar amb la presència del director o directora de la pel·lícula i/o amb membres de l'equip FICAC. Finalment, per cada sessió també s'oferirà un full de sala amb pautes per dinamitzar torns de preguntes i diàlegs posteriors amb el públic.

En aquesta sessió es pretén establir un diàleg entre dues cares de la migració que no solen estar representades als mitjans de comunicació: la d'anada, però també la de tornada. En aquest cas, des de i cap a Burkina Faso, encara que podria ser qualsevol país africà. La visió del curtmetratge burkinès **Bablinga (2019)** mostra un adult que decideix tornar a casa des de França i enfrontar-se a les seves pors i il·lusions frustrades. Quin és el pes real de la persona que marxa? Com mesurar-lo? A la pel·lícula **Wallay (2017)** el focus es centra en un nen rebel que és obligat a passar les vacances al poble d'origen del seu pare, que va haver de deixar Burkina Faso a la recerca d'una vida millor. El París de l'engany, el consum i les males companyies es veurà alterat amb la tranquil·litat rural i el canvi radical de vida. Un viatge cap a l'adolescència que qüestiona les construccions identitàries a edats primerenques i la necessitat d'educar al voltant de l'amor. En definitiva, una sessió que ens convida a viatjar al pla físic i emocional.

BABLINGA

Director: Fabien Dao

País: BURKINA FASO

Any: 2019

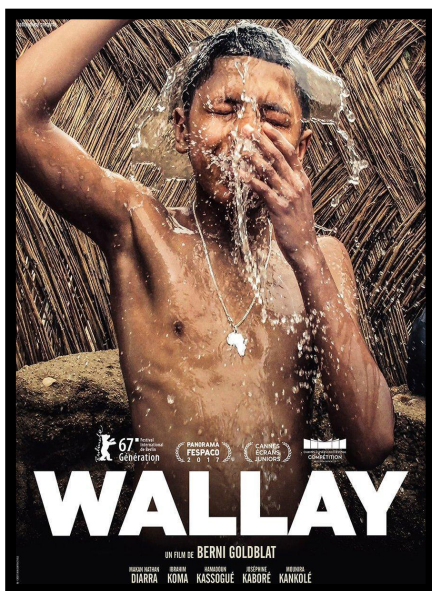
FICCIÓ

Durada: 15'

<https://bit.ly/3rOtoxM>

BABLINGA

En Moktar porta dient des de sempre que quan tanqui Bablinga, el seu bar, tornarà a Burkina Faso. Tot i això, quan arriba el dia, Moktar no ho té tan clar. Aleshores, arriben els fantasmes per celebrar una última vetllada. Bablinga és un poema tan audiovisual com reflexiu on convergeixen diferents espais i temps. És un punt de trobada entre somnis i aspiracions futures en un temps que ara pertany al passat. A través d'una exquisida fotografia i edició sonora, Moktar no només ens convida a acompanyar-lo en aquest costós viatge de tornada, sinó que ens endinsa a l'alienació psicològica d'aquelles persones que se senten a cavall entre dos mons diferents.

WALLAY

Director: Berni Goldblat

País: BURKINA FASO

Any: 2017

FICCIÓ

Durada: 84'

<https://bit.ly/3rOknEr>

WALLAY

L'Ady és un francès d'ascendència burkinesa de 13 anys que viu en un suburbi dominat per la delinqüència. Després de cometre alguns furts, el seu pare decideix enviar-lo al seu poble natal i confiar-l'hi al seu oncle Amadou durant l'estiu. Allà, als 13 anys, els nens es converteixen en homes, però l'Ady, creient que està de vacances, no ho veu d'aquesta manera. Wallay és un viatge iniciàtic que ens mostra allò quotidià d'una comunitat rural a l'Àfrica Occidental de la mà de personatges reals i realistes.

S2

La Casa del Migrant, gestionada per Càritas, es va obrir a la dècada dels 90 a Gao (Mali) i, des de llavors, no ha parat d'augmentar el nombre de persones que hi estan de pas. L'objectiu, expliquen des de Càritas, és «acollir amb amor i dignitat a les persones migrants, el destí de les quals pot estar molt lluny. L'estada màxima era de deu dies, però durant la pandèmia, quan es van tancar les fronteres, les persones migrants s'hi van arribar a quedar fins i tot 3 mesos». **The last shelter (2021)** mostra les persones més enèrgiques que esperen arribar a Europa. I també les que no ho han aconseguit i, derrotades, s'enfronten a la crua consciència que el seu afany per arribar a França, Itàlia, Espanya o altres nacions ha demostrat ser un miratge sobre un llunyà horitzó. Per algunes d'aquestes persones, Gao es converteix en un lloc per al descans. I aquesta és la vida. Almenys, la d'aquest preciós documental que el FICAC pretén fer arribar a tots els racons de Catalunya per reflexionar sobre la migració i les seves conseqüències menys visibles als mitjans de comunicació.

L'ÚLTIM REFUGI

La Casa del Migrant, gestionada per Càritas, es troba on la regió semiàrida del Sahel dona pas al desert del Sàhara, al límit de l'expansió urbana de Gao, una ciutat de més de 85.000 habitants a Mali, una nació sense sortida a la mar a l'Àfrica occidental. Just aquí és on el documental del discret observador i realitzador Ousmane Samassekou pren vida. Un oasi on milers de persones en trànsit migratori es detenen cada any per a recuperar forces. Un lloc on els somnis volen. O no. Enmig del no-res i a només 320 quilòmetres de Tombuctú, un nom que encara es defineix en els diccionaris d'anglès com «el lloc més distant imaginable». No obstant això, la Casa del Migrant és un lloc físic i psicològic que ofereix una parada de descans per quan la persona ja no és aprop d'on va, però s'ha allunyat ja massa per a tornar.

L'ULTIM REFUGI (THE LAST SHELTER)

Director: Ousmane Samassekou

País: MALI, FRANÇA, SUD ÀFRICA

Any: 2021

DOCUMENTAL

Durada: 86'

<https://bit.ly/3RxOECR>

Narrada des de tres punts de vista diferents, ***Farewell Amor (2020)*** ens endinsa en el retrobament d'un home amb la seva dona i la seva filla després de 17 anys sense veure's. Ell, en Walter, fa anys que viu als Estat Units, la seva dona Esther i la seva filla Sylvia, vénen d'Angola a instal·lar-se amb ell. La convivència entre estranys no serà senzilla, dos mons oposats es trobaran i hauran de conviure en un petit pis de Brooklyn. La cultura i la religió trobaran el seu espai en aquest retrobament, i la dansa serà la frontissa que uneixi aquests mons, tot i que la vida que en Walter portava es veurà completament afectada per aquesta arribada. El pas de *Farewell Amor* pel festival de Sundance va marcar un punt de partida per a tots els premis que han arribat, entre els que destaca el Top 10 al National Board of Review.

FAREWELL AMOR

Walter, un home migrant d'Angola, es reuneix després de 17 anys amb la seva filla i la seva dona als Estats Units. Amb el temps s'han convertit en un grup d'estranyos que comparteixen un apartament d'una habitació. No obstant això, descobreixen una mateixa passió per la dansa que els ajudarà a superar la distància que existeix entre ells.

FAREWELL AMOR

Directora: Ekwa Msangi

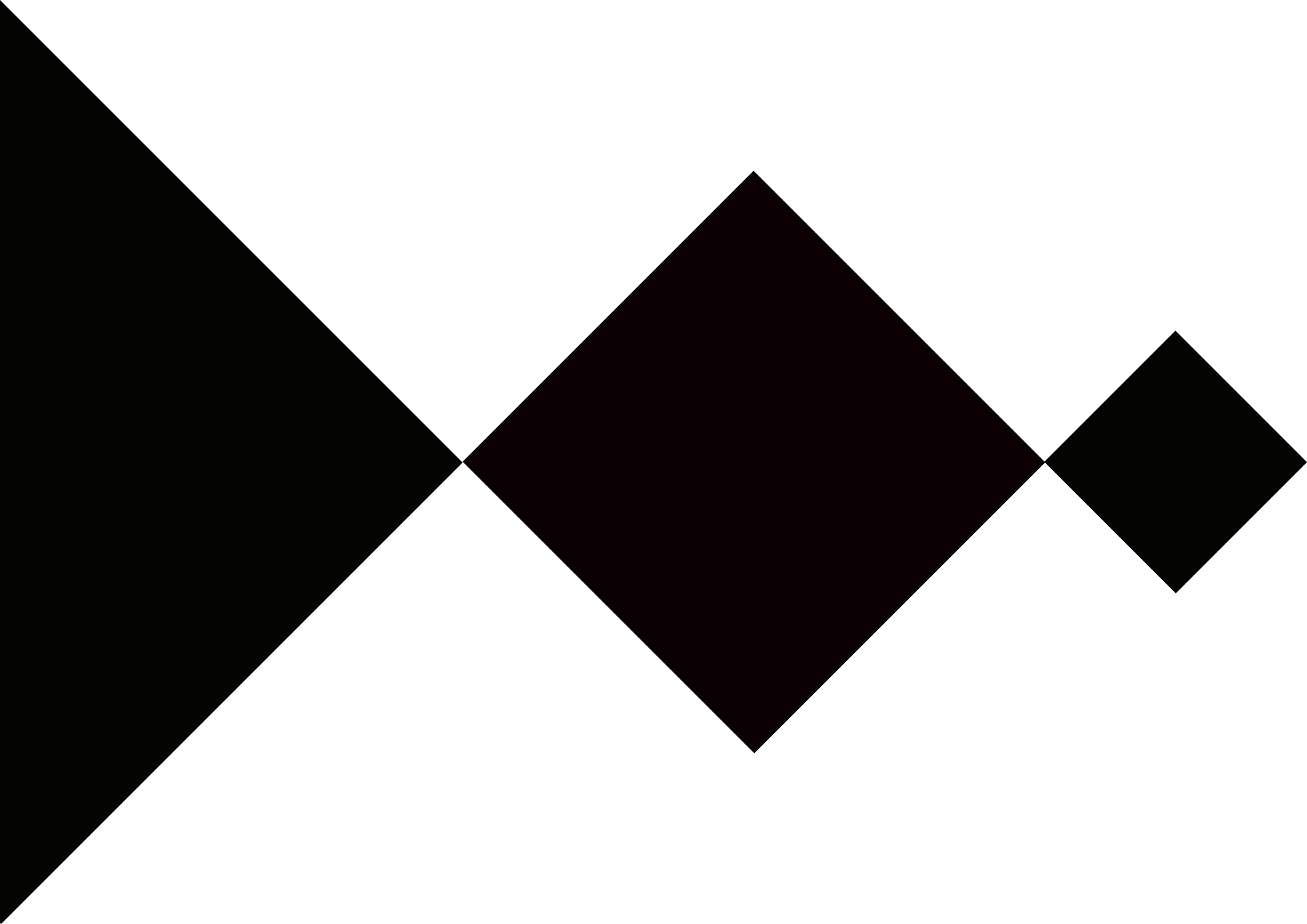
País: EUA, ANGOLA

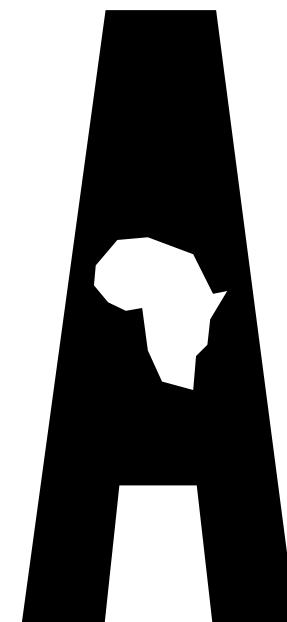
Any: 2020

FICCIÓ

Durada: 95'

<https://bit.ly/3DLifTv>

EIX 2

COLONIALISMES:

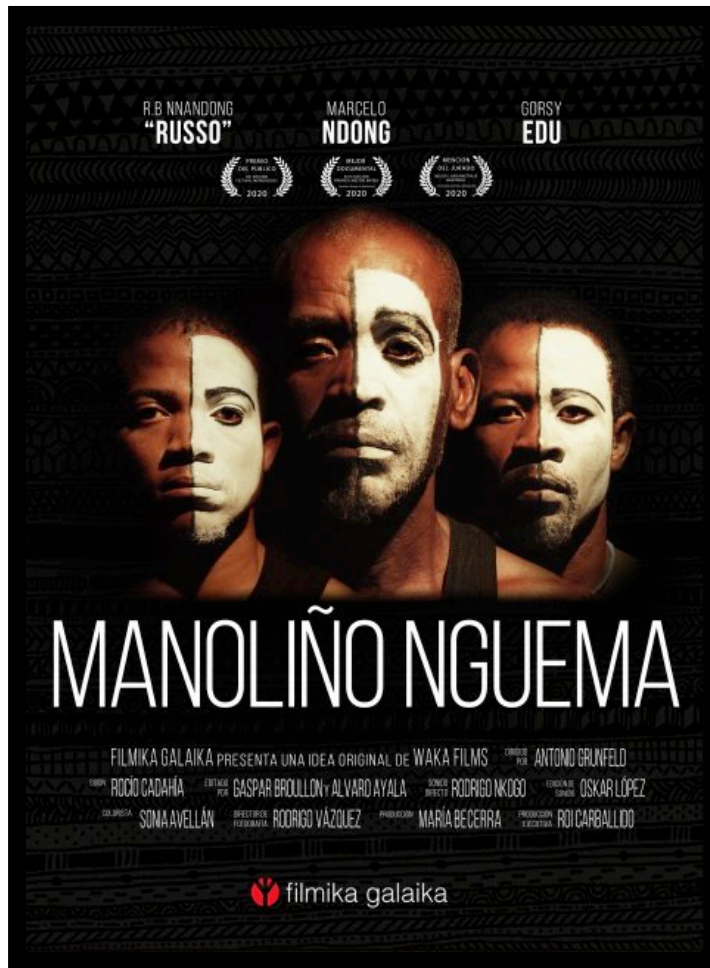
Revisitar el nostre passat per habitar el present

Abans de cada sessió, es passarà una breu contextualització en forma de vídeos de presentació de cada eix realitzat per actors, actrius i activistes afrodescendents. A més, en algunes de les sessions serà possible comptar amb la presència del director o directora de la pel·lícula i/o amb membres de l'equip FICAC. Finalment, per cada sessió també s'oferirà un full de sala amb pautes per dinamitzar torns de preguntes i diàlegs posteriors amb el públic.

S1

Aquesta sessió posa els punts sobre les is amb ***Manoliño Nguema (2019)*** que ens farà viatjar fins a Galícia per conèixer la vida d'en Marcelo Ndong que ens explica, en primera persona, els avatars d'una vida artística que el va dur, des de la seva Guinea Equatorial natal, a recórrer el món amb el 'Circ dels Nois de Benposta' i a convertir-se en un apreciat mim els carrers de Santiago de Compostela. Després, va tornar al seu país i es va convertir en un important dinamitzador cultural. La seva vida és un punt de connexió entre dues cultures, l'espanyola i la ecuatoguineana, que gairebé no es toquen. Una d'aquestes obres amb capacitat d'ampliar horitzons, com un al·legat a favor de la migració, una mirada positiva sobre el poder integrador i guaridor de la cultura.

MANOLIÑO NGUEMA

Marcelo Ndong, un artista africà sexagenari format a un poble de Galícia (Espanya) i que ara regenta una petita escola de teatre a Malabo (Guinea Equatorial), rep una inesperada proposta: muntar una obra de teatre que relati la seva pròpia vida. Marcelo crearà una obra que serà un viatge personal i creatiu que el conduirà des de la Guinea postcolonial i l'Espanya franquista, fins a l'actualitat dels dos països. Amb l'obra també anirà a poc a poc descobrint, a través del seu increïble periple vital com a mim, músic i actor de circ, però sobretot com a migrant, els fins ara poc coneguts llaços culturals que uneixen Guinea Equatorial i Espanya.

MANOLIÑO NGUEMA

Director: Antonio Grunfeld

País: GUINEA EQUATORIAL, ESPANYA

Any: 2019

DOCUMENTAL

Durada: 85'

<https://bit.ly/3oNSeM6>

S2

A través d'aquesta sessió es pretén provocar al públic i fer-lo reflexionar sobre el passat colonial espanyol al continent africà. Un fet que continua sense explicar-se als llibres de text de les escoles i instituts. El treball ***L'escriptor d'un país sense llibreries (2019)*** que ens endinsa en un dels països més aïllats d'Àfrica de la mà de l'escriptor més traduït del país, Juan Tomás Ávila Laurel, que al 2011 va haver de refugiar-se a Espanya per denunciar la dictadura més longeva del món.

El escritor de un país sin librerías

Una película de MARC SERENA
con JUAN TOMÁS ÁVILA LAUREL

L'ESCRITOR D'UN PAIS SENSE LLIBRERIES

Guinea Equatorial es va independitzar l'any 1968, fa 55 anys, i ara s'ha convertit en un dels països més aïllats d'Àfrica, sotmès a la dictadura de Teodoro Obiang, la més longeva del món. Hi entrem amb la companyia de l'escriptor més traduït del país, Juan Tomás Ávila Laurel, que des del 2011 viu refugiat a Sant Cugat del Vallès. Els seus llibres ens introdueixen a un racó d'Àfrica on es troben algunes de les víctimes més invisibles del franquisme i que, encara ara, pateix les conseqüències de dos segles de dominació colonial.

L'ESCRITOR D'UN PAIS SENSE LLIBRERIES

Director: Marc Serena

País: GUINEA EQUATORIAL

Any: 2019

DOCUMENTAL

Durada: 81'

<https://bit.ly/3paEVpd>

S3

A través d'aquesta sessió qüestionarem el rol que va tenir el Regne Unit a Tanzània i quin paper va tenir la resistència política contra els colons. L'any 2021, per primera vegada en quaranta-sis anys d'història, una pel·lícula tanzana va formar part de la selecció oficial del Festival de Toronto. Es tracta de **“Vuta N’Kuvute” (Tug of War, 2021)** del realitzador Amil Shivji. Ara, la pel·lícula arriba als municipis de Catalunya. Ambientada en l'era colonial de Zanzíbar, aquesta ficció històrica explica el romanç d'un jove lluitador per la llibertat i una noia fugitiva en el context de turbulències polítiques dels darrers anys del domini colonial britànic.

TUG OF WAR

Una història d'amor polític sobre la majoria d'edat ambientada en els últims anys de la colònia britànica de Zanzíbar. En Denge, un jove lluitador per la llibertat, coneix a la Yasmin, una dona índia de Zanzíbar, enmig de la nit quan es dirigeix a casar-se. La passió i la revolució s'intensifiquen.

TUG OF WAR

Director: Amil Shivji

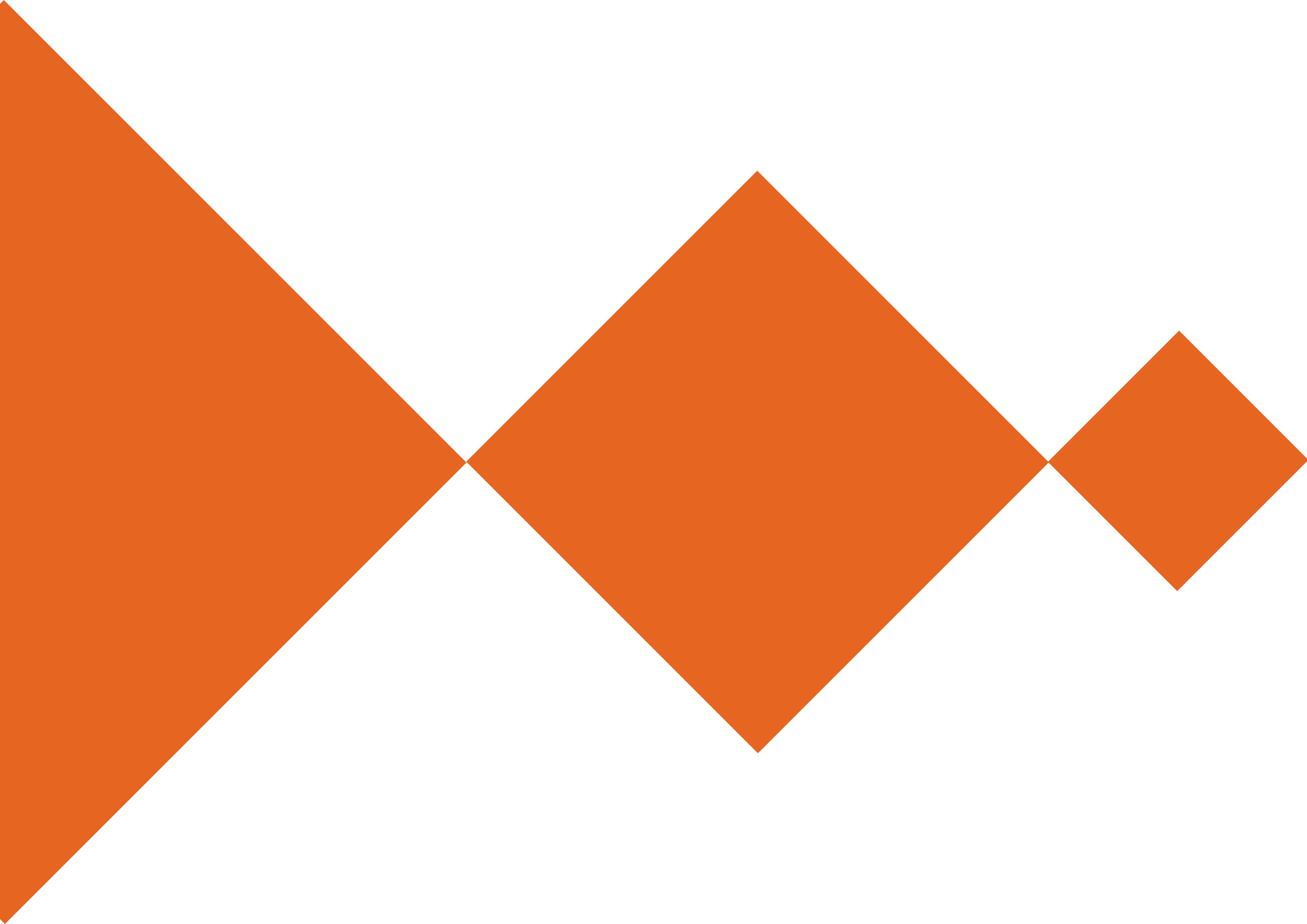
País: TANZÀNIA, SUD ÀFRICA

Any: 2021

FICCIÓ

Durada: 92'

<https://bit.ly/3RCwKPk>

EIX 3

FEMINISMES:

Feminismes negres i de la diàspora

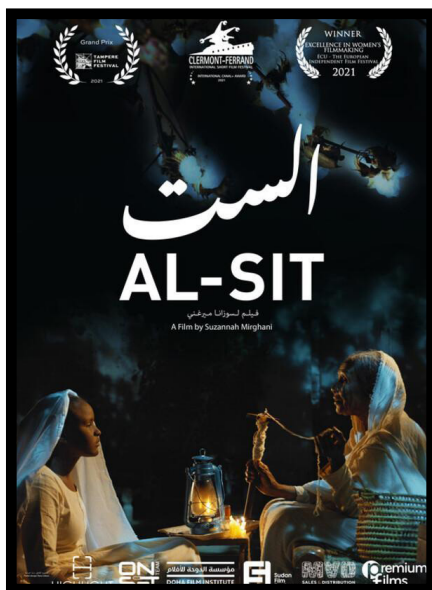
Abans de cada sessió, es passarà una breu contextualització en forma de vídeos de presentació de cada eix realitzat per actors, actrius i activistes afrodescendents. A més, en algunes de les sessions serà possible comptar amb la presència del director o directora de la pel·lícula i/o amb membres de l'equip FICAC. Finalment, per cada sessió també s'oferirà un full de sala amb pautes per dinamitzar torns de preguntes i diàlegs posteriors amb el públic.

S1

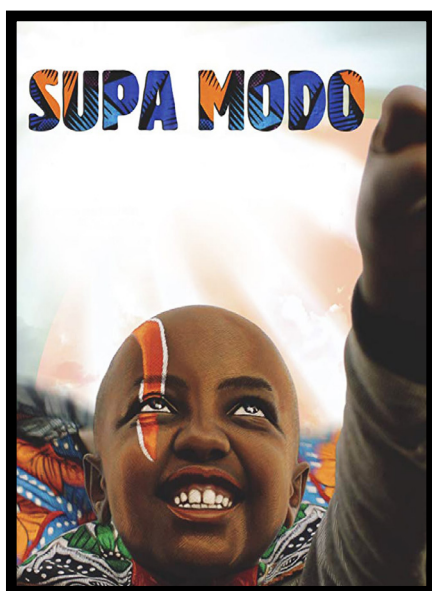

Aquesta sessió ens suggereix un diàleg entre dos escenaris rurals a Sudan i Kenya en els quals podran observar les tensions entre tradició i modernitat i la importància del poder que exerceix la comunitat en la presa de decisions. A ***Al-Sit (2020)***, una jove qüestiona al seu entorn per tal de defensar els camins diferents que el seu cor li assenyalava. Malgrat el conflicte obert, s'imposarà la visió recolzada per la seva àvia, una anciana que representa la salvaguarda dels valors del poble. En el cas de la keniana ***Supa Modo (2018)***, una altra jove es veurà obligada a enfrontar-se a una realitat que ella sola no pot encarar. Una pel·lícula per entendre el present de la forma més poètica i sensible possible.

AL-SIT
Directora: Suzannah Mirghani
País: SUDAN, QATAR
Any: 2020
FICCIÓ
Durada: 20'

<https://bit.ly/3GWtmlg>

SUPA MODO
Director: Likarion Wainaina
País: KENYA
Any: 2018
FICCIÓ
Durada: 74'

<https://bit.ly/3gNe3XC>

AL-SIT

La Nafisa, una noia de 15 anys que viu a un poble cotoner del Sudan, està enamorada d'en Babiker. Però el seu pare i la seva mare han concertat el matrimoni amb en Nadir, un jove empresari sudanès que viu a l'estranger. L'àvia de la Nafisa, l'Al-Sit, poderosa matriarca del poble, té els seus propis plans per al futur de la seva neta. Pot, la Nafisa, triar per ella mateixa?

SUPA MODO

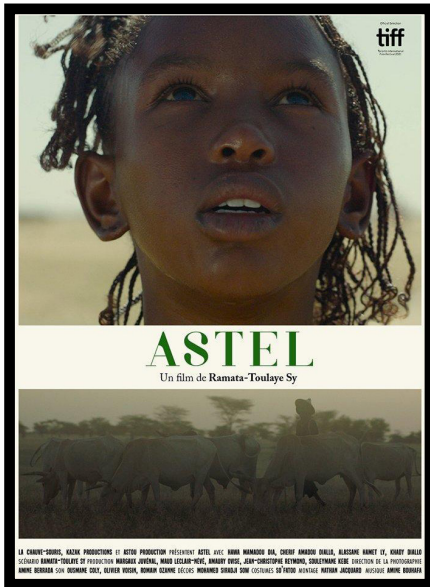
Gràcies a la seva imaginació, la petita protagonista oblida que està a la fase terminal d'una malaltia molt greu. La seva germana l'anima a utilitzar els seus poders màgics i, de passada, convenç tot el poble perquè faci realitat el somni de la nena. Un excel·lent retrat dels lligams entre comunitat i família a Kenya, i de la força de les dones al continent africà.

S2

La proposta d'aquesta sessió és reflexionar sobre els destins possibles de les joves al Senegal. Amb el curtmetratge **Astel (2021)** es convida al públic a introduir-se en un joc preciós de silencis i gestualitats mínimes en un entorn rural i reflexionar sobre uns rols de gènere imposats socialment.

I què passa amb les possibilitats i aspiracions que mai es faran realitat? Una de les possibles respostes a aquesta pregunta és la que proposa **La petite Vendeuse du Soleil (1998)**, probablement una de les pel·lícules clàssiques més belles rodades a Dakar, la capital senegalesa. En aquest curtmetratge se segueix el dia a dia de la Silly, una nena de 12 anys que surt de la zona rural per a endinsar-se a l'asfalt inhumà de la ciutat. Podrà sobreviure en aquest món despietat?

ASTEL

Directora: Ramata-Toulaye Sy

País: SENEGAL, FRANÇA

Any: 2021

FICCION

Durada: 24'

<https://bit.ly/3oOGOHN>

LA PETITE VENDEUSE DU SOLEIL

Director: Djibril Diop Mambèty

País: SENEGAL

Año: 1998

FICCION

Duración: 45'

<https://bit.ly/3gNGvbY>

ASTEL

L'octubre és el final de l'estació de pluges a Fouta, una regió aïllada al nord del Senegal. L'Astel, de 13 anys, acompanya cada dia el seu pare al bosc. Junts, cuiden el seu ramat de vaques. Però un dia, enmig del desert, la trobada entre la jove i un pastor trenca la tranquil·la vida quotidiana de l'Astel i el seu pare.

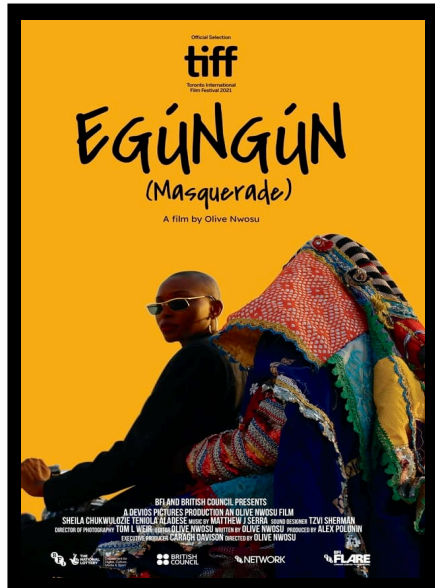
LA PETITE VENDEUSE DU SOLEIL

La Silly és una nena de 12 anys amb una discapacitat física que l'obliga a moure's en croses pels carrers de Dakar. Decidida a ser autosuficient, la Sili s'atreveix a irrompre al món masculinitzat de la venda ambulant del diari "Le Soleil" per ajudar econòmicament la seva àvia cega. El seu lema: "El que fan els nois, les noies també ho poden fer". Entre el conte i el relat, aquest breu film és un retrat resplendent sobre la perseverança d'una heroïna excepcional i, en paraules del seu director, "un himne al coratge dels nens i nenes del carrer". Una faula lluminosa d'abast universal on el feminisme s'expressa a través d'actes de valentia i el cinema transmet una visió del món plena d'esperança. Gairebé 25 anys després de la mort del seu director, la pel·lícula esdevé un clàssic del cinema africà.

S3

Per aquesta sessió el FICAC planteja un diàleg entre dos films entorn a una pregunta: es pot viure en contra d'una pressió social que manté vives idees retrògrades? Amb la primera proposta, ***Masquerade (2021)***, es proposa viatjar a Nigèria per presenciar la batalla entre l'esperit col·lectiu dels ancestres o *Egungún*, que vigila perquè els vius mantinguin els estàndards ètics del passat, i la diàspora que torna per a desemmascarar i qüestionar la tradició. A continuació el públic es traslladarà fins als carrers de la capital del Txad, N'Djamena, per gaudir de ***Lingui (2021)***, un treball que aborda les temàtiques de l'avortament i les cures. La pel·lícula mostra una comunitat secreta que existeix per sota, o més enllà, del cercle oficial presidit per l'imam que, de forma constant, freda i calculada, intimida a l'Amina per no anar a la mesquita ni confiar-li els seus problemes.

MASQUERADE

Directora: Olive Nwosu

País: NIGÈRIA

Any: 2021

FICCION

Durada: 15'

<https://bit.ly/3HFRSiT>

MASQUERADE

Masquerade segueix la Salewa en el seu retorn de Londres a Nigèria, el país on va néixer, per assistir al funeral de la seva mare. Al principi, la pel·lícula adopta visceralment la perspectiva de Salewa, utilitzant el treball de càmera i el disseny de so per transmetre la sensació aclaparadora i desorientadora d'estar de retorn a Nigèria. Les coses es calmen quan Salewa retroba a la seva amiga de la infància Ebum. Mentre rememoren, el públic arriba a comprendre la realitat del seu vincle.

LINGUI

Director: Mahamat -Saleh Haroun

País: TXAD, FRANÇA, BÈLGICA i ALEMANYA

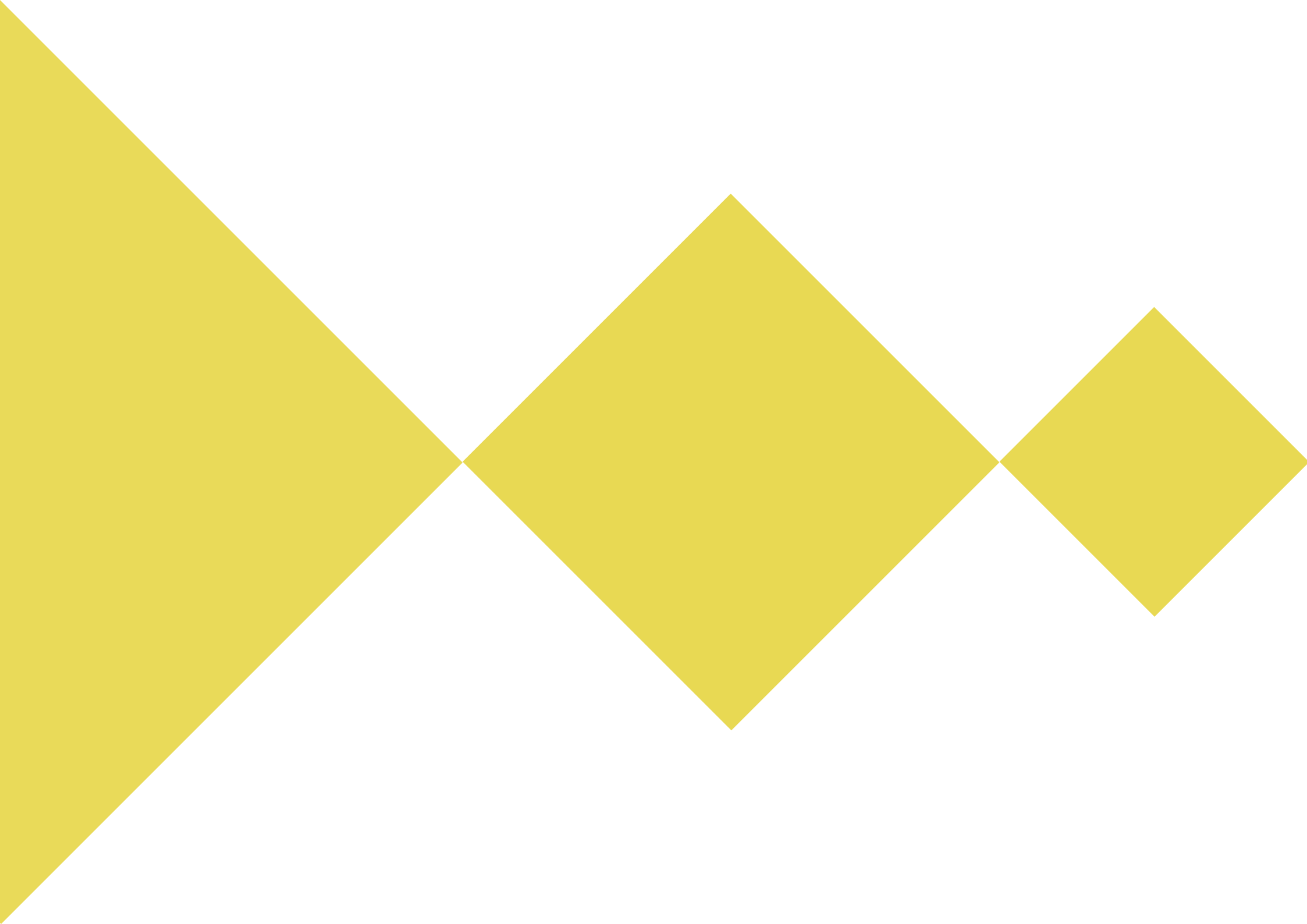
Año: 2021

FICCION

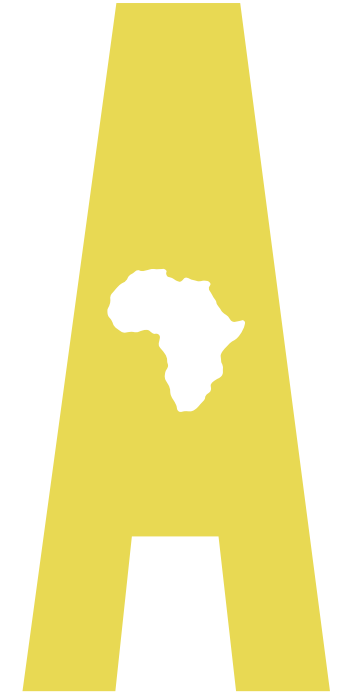
<https://bit.ly/3Y6Z2UI>

LINGUI. LAZOS SAGRADOS

L'Amina és una dona musulmana practicant que viu amb la seva filla Maria, de 15 anys. Quan l'Amina s'assabenta que la Maria està embarassada i vol avortar, mare i filla s'enfronten a una situació impossible en un país on l'avortament està condemnat legalment i moralment.

EIX 4

EMERGÈNCIA AMBIENTAL:

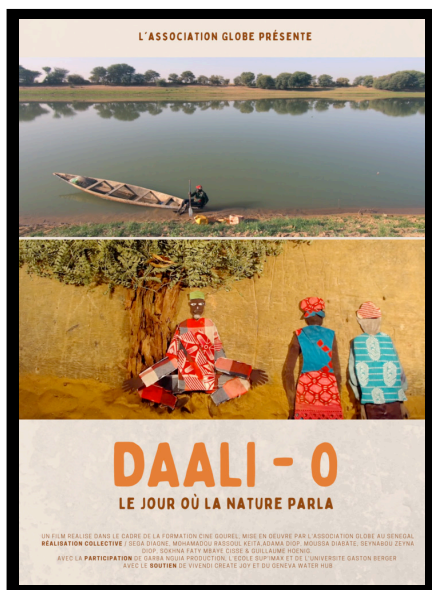
Cap a un altre model de consum

Abans de cada sessió, es passarà una breu contextualització en forma de vídeos de presentació de cada eix realitzat per actors, actrius i activistes afrodescendents. A més, en algunes de les sessions serà possible comptar amb la presència del director o directora de la pel·lícula i/o amb membres de l'equip FICAC. Finalment, per cada sessió també s'oferirà un full de sala amb pautes per dinamitzar torns de preguntes i diàlegs posteriors amb el públic.

S1

Una de les novetats per aquest 2023 és la proposta d'un eix al voltant de l'emergència ambiental, més concretament, per treballar sobre el model de consum, la contaminació per plàstics i la crisi de l'aigua. La primera de les pel·lícules proposades és l'obra senegalesa ***Daali-o - Le jour où la nature parle (2020)***, creada en un taller del Festival Sahel Ouvert a Mboumba, Senegal. Després, es proposa viatjar fins a la República Democràtica del Congo per gaudir del curtmetratge ***Machini (2019)***, elaborat amb la tècnica stopmotion. Per tancar la sessió, es preveu la projecció de l'obra de ciència ficció kenyana ***Pumzi (2008)***. Totes 3 són històries sobre qui té esperança, qui rega sense descans, qui no es rendeix i qui creu en la bellesa dels seus somnis.

DAALI-O

Directors: Séga Diagne i equip

País: SENEGAL

Any: 2020

FICCIÓ

Durada: 7'

<https://bit.ly/3JKxEXW>

Daali-O és una pel·lícula que aborda la relació entre les persones i el seu entorn, el lloc de la vida i la subsistència. Es tracta d'un curt d'animació elaborat de forma col·laborativa i que reflexiona sobre la presència de plàstics als rius a partir d'una troballa estranya que fa un pescador al riu Senegal.

MACHINI

Director: Frank Mukunday, Tétshim

País: RDC

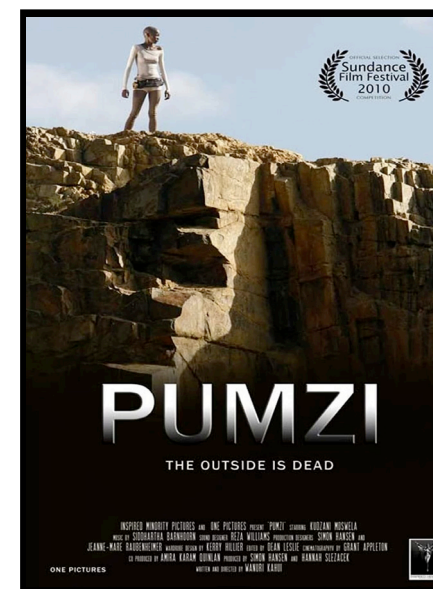
Año: 2019

FICCIÓ

Durada: 9'

<https://bit.ly/3YcpJao>

Machini és un curt que reflexiona sobre com el costum i el poder de les màquines ens han convertit en criatures somnàmbules, condemnades per la terra i còpies de la història i les màquines.

PUMZI

Directora: Wanuri Kahiu

País: KENYA

Año: 2008

FICCIÓ

Durada: 21'

<https://bit.ly/40wm6h3>

35 anys després de la guerra de l'aigua que va destruir la Terra, la naturalesa s'ha extingit. El món exterior només és mort. *Pumzi* és una de les primeres pel·lícules africanes en la qual la distòpia d'un món sense aigua es mostra en tot el seu esplendor. Com seria la nostra vida sense el recurs més preuat del món?

4. ACTIVITATS PARAL·LELES

El FICAC, a banda de les propostes cinematogràfiques, proposa la realització de diverses activitats paral·leles amb l'objectiu d'acostar sabers i reflexions sobre la diversitat, el medi ambient, els i les referents diverses i el cinema com a eina de transformació per al públic infantil, jove i adult. En aquest sentit, les activitats paral·leles que es proposen en el marc del FICAC 2023 són les que es presenten a continuació:

Seminari sobre cinemes africans

Explicar les realitats sociopolítiques del continent africà en un recorregut molt visual a través de les seves cinematografies.

Els colors de la pell

A partir d'una activitat amb colors i cartolines es treballarà sobre la necessitat de poder -nos dibuixar amb els colors que ens representen, els colors de la pell.

'Memory' africà

Amb les biografies de dones africanes jugarem al memory, ubicant així països i dones referents.

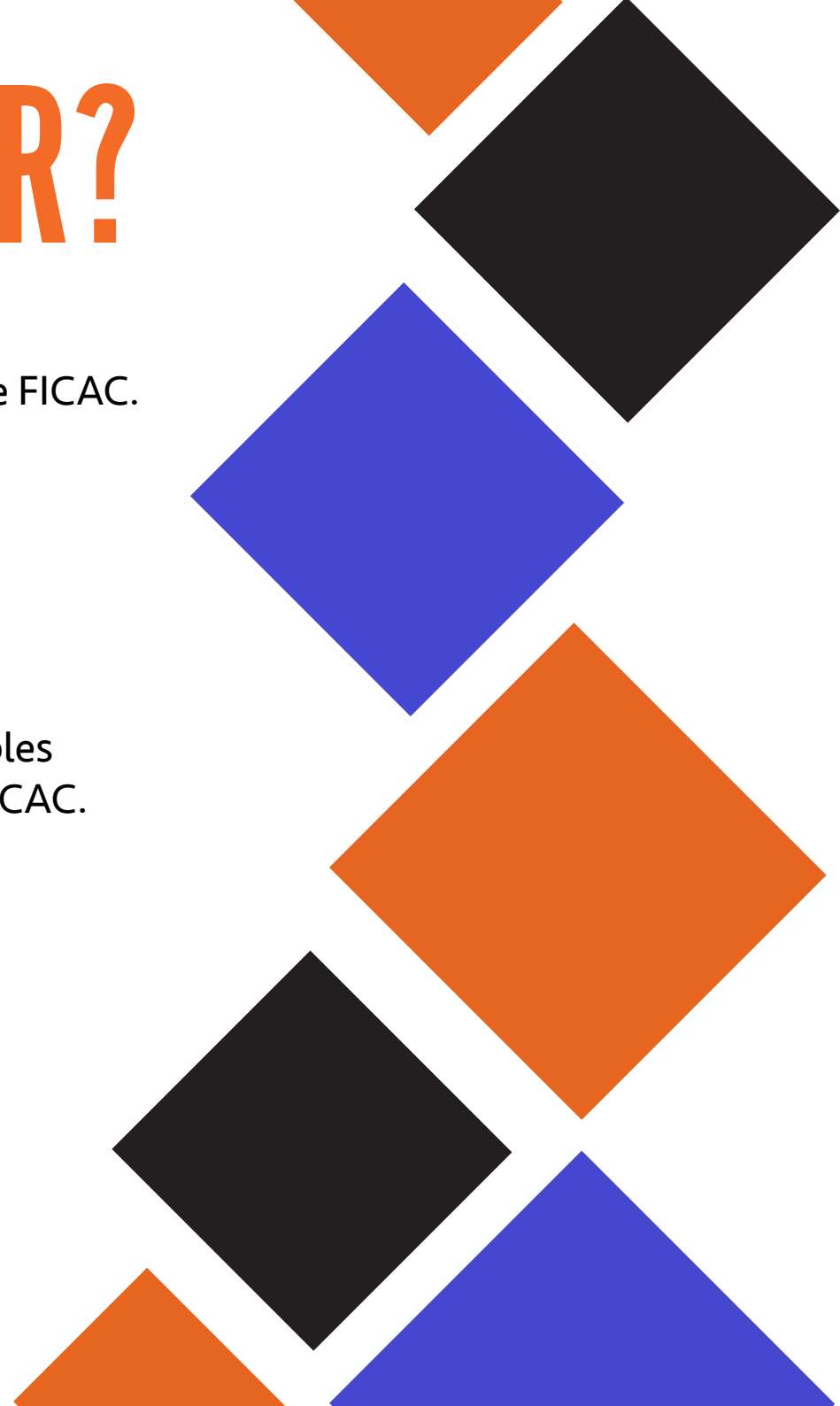
Maleta pedagògica per instituts

Activitat de visionat de curts i dinamització a l'aula per a alumnat d'ESO sobre la crisi ambiental i la necessitat d'un canvi cap a un nou model de consum.

5. COM PARTICIPAR?

- > Confirmar al FCCD la voluntat de formar part del projecte FICAC.
- > Fer l'aportació de la quota corresponent (veure a la pàgina següent el sistema tarifari FICAC 2023).
- > Seleccionar les pel·lícules*:
 1. Seleccionar 3 dels 4 eixos disponibles
 2. Dins de cada eix, selecció d'1 de les sessions disponibles

*Aquesta selecció es podrà fer a través de la web del FICAC.
- > Possible programació d'activitats paral·leles.
- > Vincular el FICAC amb la diàspora.
- > Celebrar el FICAC.

6. QUOTES FICAC 2023

Número habitants	Quota	Inclou	No inclou
Menys de 15.000	2.500€	A) Projectió de 3 sessions a escollir entre els 4 Eixos (migracions, feminismes, colonialismes i emergència ambiental).	Activitats paral·leles disponibles, que tenen un cost extra.
Entre 15.000 i 40.000	3.250€	B) La dinamització d'1 de les sessions per part de l'equip FICAC.	
+ de 40.000	4.000€	C) Material gràfic i de suport del FICAC: cartells , vídeos de presentació FICAC i eixos, roll up i full de sala. D) Reunions bilaterals amb equip FICAC per la selecció de la programació, coordinacions varies i altres.	

7. FAQS

1. Quines són les necessitat tècniques per fer les projeccions?

El FICAC té unes necessitats tècniques molt bàsiques. Realment només es necessita un ordinador, un projector i una pantalla. Les projeccions es poden fer en biblioteques, centres cívics, espais polivalents, teatres, cinemes, etc. També es poden arribar a fer projeccions a l'aire lliure, com un cinema a la fresca. Cada municipi pot decidir en funció de les seves possibilitats.

2. Quan puc programar el FICAC?

Les projeccions del FICAC 2023 haurien de programar-se entre el mes d'abril 2023 i el mes de desembre 2023. A partir d'aquest límit temporal, cada ajuntament pot decidir quan programar cada una de les sessions. Es poden fer les tres sessions en un dia o en un cap de setmana. Es pot programar una sessió per setmana durant 3 setmanes seguides o bé una sessió per mes. Això és decisió vostra. De nou, el FICAC s'adapta.

3. Puc seleccionar més d'una sessió per Eix?

L'organització per eixos i sessions està molt pensada i respon a una lògica artística i de continguts. Per tant, us animem a seguir l'estructura proposada i a fer les mínimes modificacions possibles. El FICAC ja és molt flexible en molts altres aspectes, però la programació per eixos i sessions és bastant tancada. Gràcies per entendre-ho.

4. Què passa si no soc un ajuntament però vull programar?

Tan si ets un Consell Comarcal o una Diputació com una entitat privada, posa't en contacte amb nosaltres i busquem la fórmula per poder fer arribar el FICAC a tots dels racons de Catalunya.

5. Què passa si finalment no puc arribar a projectar totes les sessions programades?

De vegades, per falta de temps o disponibilitat, alguns ajuntaments no han pogut acabar projectant totes les sessions que tenia previst projectar. En aquests casos, com que els drets de projecció ja han estat pagats, i no es poden fer devolucions de la quota, un altre municipi es podria arribar a beneficiar d'alguna de les sessions que quedés sense projectar al municipi que inicialment les havia programat.

8. CONTACTE

Núria Francolí Sanglas

(Coordinació / Fons Català)

nfrancoli@fonscatala.org

934 122 602 – ext. 113

Sebastián Ruiz-Cabrera

(Programació - Coordinació / CinemÀfriques)

sebaprensa@gmail.com

636 213 742

www.ficac.cat

FIGAC

**Festival Itinerant
de Cinemes Africans
de Catalunya**

Organitza:

CinemÀfriques

www.ficac.cat